

Diumenge 3 (C) d'Advent

Text de l'Evangelí (Lc 3,10-18): En aquell temps, la gent preguntava a Joan: «Així, doncs, què hem de fer?». Ell els responia: «Qui tingui dos vestits, que en doni un al qui no en té, i qui tingui menjar, que també el comparteixi». Entre els qui anaven a fer-se batejar hi havia fins i tot uns publicans, que li deien: «Mestre, què hem de fer?». Ell els respongué: «No exigiu més del que està establert». Igualment uns soldats li preguntaven: «I nosaltres, què hem de fer?». Els va respondre: «No feu servir la violència ni presenteu falses denúncies per treure diners de ningú, i acontenteu-vos amb la vostra soldada».

El poble vivia en l'expectació, i tots pensaven si Joan no fóra potser el Messies. Joan respongué dient a tothom: «Jo us batejo amb aigua, però ve el qui és més fort que jo, i jo no sóc digne ni de deslligar-li les corretges de les sandàlies: ell us batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a les mans per ventar el gra de l'era i per entrar el blat al graner; però cremarà la palla en un foc que no s'apaga». Amb aquestes i moltes altres exhortacions, Joan anunciava al poble la bona nova.

«Ve el qui és més fort que jo»

Cardenal Jorge MEJÍA Arxivista i Bibliotecari de la S.R.I.

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui la Paraula de Déu ens presenta, en ple Advent, el Sant Precursor de Jesucrist: sant Joan Baptista. Déu Pare disposà preparar la vinguda, és a dir, l'Advent, del seu Fill en la nostra carn, nascut de Maria Verge, de molts modes i de moltes maneres, com diu el començament de la Carta als Hebreus (1,1). Els patriarques, els profetes, i els reis prepararen la vinguda de Jesús.

Vegem les seves dues genealogies, en els Evangelis de Mateu i Lluc. Ell és fill d'Abraham i de David. Moisès, Isaïes i Jeremies anunciaren el seu Advent i varen descriure els trets del seu ministeri. Però sant Joan Bautista, com diu la litúrgia (Prefaci de la seva festa), el pogué assenyalar amb el dit, i li correspongué - misteriosament!- de fer el Baptisme del Senyor. Fou el darrer testimoni abans de la vinguda. I ho fou amb la seva vida, amb la seva mort i amb la seva paraula. El seu naixement és també anunciat, com el de Jesús, i és preparat, segons l'Evangelí de Lluc (caps. 1 i 2). I la seva mort de màrtir, víctima de la debilitat d'un rei i de l'odi d'una dona perversa, prepara també la de Jesús. Per això, ell rebé l'extraordinària lloança del mateix Jesús, que llegim en els Evangelis de Mateu i de Lluc (cf. Mt 11,11; Lc 7,28): «Entre els nascuts de dona no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista». Ell, davant de tot això, que no pogué ignorar, és un model d'humilitat: «Jo no sóc digne ni de deslligar-li les corretges de les sandàlies» (Lc 3,16), ens diu avui. I, segons sant Joan (3,30): «Ell ha de créixer, i jo he de minvar»

Escoltem avui la seva paraula, que ens exhorta a compartir el que tenim i a respectar la justícia i la dignitat de tots. Preparem-nos així a rebre Aquell que ve ara per a salvar-nos, i vindrà novament a «jutjar els vius i els morts».

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

•

«Apreneu del mateix Joan un exemple d'humilitat. No va permetre que el confonguessin, es va humiliar a si mateix. Va comprendre on tenia la seva salvació; va comprendre que no era més que una torxa, i va témer que el vent de la supèrbia la pogués apagar» (Sant Agustí)

•

«En aquests dies, resem. Però no ho oblideu: resem demanant l'alegria del Nadal. Donem gràcies a Déu per les moltes coses que ens ha donat, primer de tot la fe. Aquesta és una gràcia gran» (Francesc)

•

«Joan Baptista, que 'anava davant del Senyor amb l'esperit i el poder d'Elies' (Lc 1,17), anuncia

el Crist com el qui 'batejarà amb l'Esperit Sant i amb foc' (Lc 3,16). D'aquest Esperit Jesús dirà: 'Foc he vingut a calar a la terra. I com desitjo que ja sigui encès!' (Lc 12,49) (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 696)